

“मीठे बच्चे- सबैलाई सुख दिने भोला व्यापारी केवल एक बाबा हुनुहुन्छ, उहाँले नै तिम्रो सबै पुरानो चीजहरू लिएर नयाँ दिनुहुन्छ, उहाँको नै पूजा हुन्छ।”

प्रश्न:- तिम्रो ईश्वरीय अभियानको कर्तव्य के हो? तिम्रीले कुनचाहिँ सेवा गर्नु छ?

उत्तर:- तिम्रो कर्तव्य हो- सबै मनुष्य मात्रको कल्याण गर्नु। सबैलाई तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नको लागि बाबाको सन्देश दिनु। तिम्रीले सबैलाई भन- स्वर्ग स्थापना गर्ने बाबालाई याद गरौं तब नै हाम्रो कल्याण हुन्छ। तिम्रीले सबैलाई लक्ष्य दिनु छ। जसले देवताहरूलाई मान्छन्, तिम्रो कुलका हुन्, उनैले यी सबै कुरालाई बुझ्नेछन्। तिम्रो कुरा नै आध्यात्मिक छ।

गीत:- भोलेनाथ से निराला...

ओम् शान्ति । भोलानाथ शिवबाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ। भोलानाथ केवल एक शिवबाबा मात्र हुनुहुन्छ। गौरीनाथ जसलाई भनिन्छ, गौरी कुनै एउटी पार्वती होइनन्। गौरीनाथ या बबुलनाथ अर्थात् बबुल जस्तो काँडाहरूलाई फूल र जो काला बनेका छन् उनलाई गोरा बनाउने। महिमा सारा हो नै एक को। यो हो मनुष्य सृष्टि रूपी वृक्ष वा ड्रामा। जब ड्रामा भनिन्छ तब त्यसमा मुख्य जो कलाकार छन् तिनीहरू अवश्य याद आउँछन्। मुख्य एक्टर अवश्य पनि हिरो हिरोइनको जोडी हुन्छ। यहाँ पनि मुख्य कोई अवश्य चाहिन्छ। माता-पिता प्रख्यात छन्। भनिन्छ- सूक्ष्मवतनमा शंकर पार्वती छन्। ब्रह्माको बारेमा कसैलाई पनि पूरा थाहा छैन। ब्रह्मा सरस्वती भनिदिन्छन्, तर ती कुनै जोडी होइनन्। वास्तवमा शंकर पार्वतीको पनि जोडी होइन। विष्णुलाई पनि दुनियाँले जान्दैनन्। वहाँलाई जुन अलंकार देखाइन्छ त्यो पनि उनको होइन। यहाँ लक्ष्मी-नारायणको जोडी भनिन्छ। सबैभन्दा भोलानाथ त उहाँ बाबालाई नै भनिन्छ जसले असाध्यै धेरै सुख दिनुहुन्छ। भोलानाथ व्यापारी पनि हुनुहुन्छ। हामी सँग पुराना चीज लिएर नयाँ दिनुहुन्छ। सबैभन्दा पहिला बुद्धिमा आउनु पर्छ- सबैभन्दा उच्च को हुनुहुन्छ? सबैभन्दा धेरै सुख दिने को हुनुहुन्छ? जसले धेरैलाई सुख दिन्छन् उनीहरूको पूजा पनि हुन्छ। यी सबै विचार सागर मंथन गर्ने कुरा हुन्। विचार सागर मंथन गर्ने कामको महिमा धेरै प्रख्यात छ। त्यसैले विचार गरिन्छ- मनुष्यहरूमा सबैभन्दा उच्च हुन् लक्ष्मी-नारायण, त्यसैले उनीहरूले के सुख दिए जसले गर्दा मानिसहरू उनको नाम लिन्छन् वा पूजा गर्छन्। वास्तवमा उनीहरूले सुख त केही पनि दिएका थिएनन्। हो उनीहरू सुखधामको मालिक थिए, तर उनीहरूलाई यस्तो बनायो कसले? त्यो भन्दा पहिला उनीहरू कहाँ थिए? यदि बाबाले उनलाई यस्तो नबनाएको भए ती आफैं कहाँ हुन्थे! यी सबै कुरा बच्चाहरूलाई थाहा छ। आत्मा त कहिल्यै पनि विनाश हुँदैन। उनीहरूलाई यस्तो काम कसले सिकायो जसले गर्दा त्यति उच्च बने? अवश्य पनि कुनै शिक्षा मिल्यो होला! दुनियाँलाई थाहा छैन उनीहरू पहिला को थिए? तिम्रीले अहिले जान्दछौ- लक्ष्मी नारायणले ८४ जन्म भोगेर अन्तमा ब्रह्मा सरस्वती बन्छन्। त्यसैले लक्ष्मी-नारायणको महिमा गाउने या उनीहरूलाई जसले पुरुषार्थ गराउनुभयो अथवा प्रारब्ध दिनुभयो उहाँको महिमा गर्ने? कति रहस्यमय कुरा छ। सम्झाउनु पर्छ, लक्ष्मी-नारायणले के गरेर जानुभयो? उनीहरूको पनि राज्य परम्परा चल्थो तर गायन एकको मात्र चल्दै आयो। शंकराचार्यले आएर संन्यासीहरूको रचना गरे, फेरि उनीहरूको पालन पनि गरे। फेरि उनी पनि तमोप्रधान बने। फेरि उनलाई सतोप्रधान कसले बनाउने? मायाले सबैलाई तमोप्रधान बनाएको छ। लक्ष्मी-नारायण जो सतोप्रधान थिए, फेरि चक्र लगाएर तमोप्रधानमा आउँछन्। हरेकको यस्तो हुन्छ। चाहे जति सुकै ठूलो ओहदा भएको किन नहोस्- सतो, रजो, तमोबाट सबैले गुज्रिनु पर्छ। यतिखेर सबै पतित छन्। त्यसो भए तमोप्रधान दुनियाँलाई फेरि सतोप्रधान कसले बनाउने त। सबैभन्दा पहिला सतोप्रधान सुखमा आउँछन् फेरि दुःखमा पुग्छन्। यो रहस्य अहिले तिम्री बच्चाहरूलाई सम्झाइन्छ। ८४ जन्म लिनु पर्छ भने अवश्य सतोप्रधानबाट तमोप्रधान बन्नु नै पर्छ। हरेक चीज सतो-रजो-तमो अवश्य हुन्छ नै। धर्मपिताको पनि यस्तै हुन्छ। उनीहरू पनि अहिले तमोप्रधान अवस्थामा छन्। त्यसैले फेरि पनि सबैभन्दा उच्च को हुनुहुन्छ, जो कहिल्यै पनि तमोप्रधान बन्नहुन्न? यदि उहाँ पनि तमोप्रधान बन्ने हो भने फेरि उहाँलाई सतोप्रधान कसले बनाउने? त्यसो भए त महिमा पनि फेरि उनैको हुने थियो। यस प्रकार विचार सागर मंथन गर्नाले दिलमा जुन प्वाइन्टले छुन्छ, राम्रो लाग्छ त्यो फेरि सुनाइन्छ। भोलानाथ परमपिता परमात्मा नै सबैको सद्गति दाता, सतोप्रधान बनाउनेवाला हुनुहुन्छ। सबैले दुर्गतिबाट निस्केर गति सद्गति

प्राप्त गर्छन्। नम्बरवार जो पहिले-पहिले आउँछन् उनीहरू सतोप्रधान, सतो, रजो हुँदै फेरि तमोप्रधान अवस्थामा बन्छन्। सुरुमा जब आत्मा तल आउँछ उसले सुख भोग्छ। दुःख भोग्नु पर्दैन। त्यो नयाँ आत्मा भएकोले यति धेरै सुख मिलेको हो, मान मिलेको हो भनेर मानिसहरूले बुझ्न सक्दैनन्। अहिले सबैको तमोप्रधान अवस्था छ। तत्त्व, खानी आदि सबै तमोप्रधान छन्। नयाँ चीज थियो अब पुरानो भएको छ। वहाँका अनाज फल-फूल आदि कति राम्रो हुन्छन्, त्यो पनि बच्चाहरूलाई साक्षात्कार गराइ सकिएको छ। सूक्ष्मवतनमा बच्चीहरू जान्छन्। भन्दछन्- बाबाले शूबीरस पिलाउनुभयो। अवश्य पनि ऊँच बाबाले चीज पनि ऊँच दिनुहुन्छ होला। बच्चाहरूको बुद्धिमा रहनु पर्छ- उच्च भन्दा उच्च एक भगवान् नै हुनुहुन्छ। याद पनि सबैले उहाँलाई नै गर्छन्। गड फादर भन्दछन्, गड रहनु हुन्छ नै माथि। आत्माले गड फादरलाई याद गर्छ किनभने आत्मालाई दुःख छ। त्यसैले भोलानाथ बाबा आएर फेरि सुख दिनुहुन्छ। त्यसो भए उहाँलाई किन याद नगर्नु? आत्माले भन्दछ म शरीरको साथमा जब दुःखी हुन्छु तब बाबालाई धेरै याद गर्छु। रावण दुश्मनले दुःख दिन्छ अनि बाबालाई याद गर्छन्। दुःखमा हामी सबै आत्माहरूले परमात्मालाई स्मरण गर्छौं। फेरि जब हामी आत्माहरू स्वर्गमा रहन्छौं तब बाबालाई याद गर्दैनौं। यो कुरा आत्माले नै भन्छ, बाबालाई नै पुकार्छ नि। मानिसहरूले त उहाँको बारेमा केही पनि जानेका छैनन्। न त आत्मा चक्रमा कसरी आउँछ भन्ने ड्रामाको रहस्यलाई जान्दछन्। तिमी बच्चाहरूले अहिले जानेका छौ- माया रावणले दुःख दिन्छ। यो रावण राज्य सुरु भएको हो द्वापर देखि। यो पनि बुझाउनु पर्छ किनभने सबैभन्दा पुरानो दुश्मन रावण हो भन्ने कसैलाई पनि थाहा छैन। उसैको मतमा नै यो विभाजन आदि भएको हो।

अहिले तिमी बच्चाहरू सम्झन्छौ- हामी श्रीमत्तद्वारा यो संसारलाई स्वर्ग बनाउँछौं। उहाँ नै सबैका सद्गति दाता हुनुहुन्छ। उहाँ जब आउनुहुन्छ तब नै ब्रह्मा, विष्णु, शंकरद्वारा कार्य गराउनुहुन्छ। उच्च भन्दा उच्च उहाँ एकै हुनुहुन्छ, उहाँको बारेमा कसैले पनि जान्दैनन्। यो खेल नै यस्तो बनेको छ। त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ सबैभन्दा ठूलो दुश्मन रावण हो। त्यो माथि विजय प्राप्त गर्नुछ। उनीहरूलाई नै सम्झाउनुहुन्छ जसले कल्प पहिला बुझेका थिए। उनीहरू नै आएर शूद्रबाट ब्राह्मण बन्छन्। अब विचार गर- सत्ययुग देखि त्रेताको अन्त्यसम्म कति सम्प्रदायहरू बृद्धि हुँदै जान्छन् होला। त्यसैले ती सबैलाई ज्ञान दिने सर्विस गर्नु छ। ती सबैमा ज्ञानको बिउ रोप्नु छ। ज्ञानको विनाश त हुँदैन। युद्ध गर्नेहरूको पनि उद्धार गर्नु छ। हाम्रो दैवी सम्प्रदायका जहाँ भए पनिस्केर आउँछन्। ती लडाइँ लड्नेहरूलाई भनिन्छ- जो युद्धको मैदानमा मर्छ ऊ स्वर्ग जान्छ। तर तिनीहरूले भन्दैमा स्वर्गमा जान सक्दैनन्, जबसम्म तिमीले लक्ष्य दिँदैनौ। लक्ष्य केवल ब्राह्मणले मात्रै दिन सक्छ, मर्नु त छ नै। मुसलमानहरूले अल्लाहलाई याद गर्छन्, सिक्खहरूले गुरु नानकलाई याद गर्छन्, फेरि पनि स्वर्गमा कहाँ जान सक्छन् र। स्वर्गमा गइन्छ संगममा आएपछि। त्यसैले ती लडाइँ लड्नेहरूलाई पनि तिमी ब्राह्मणहरू बाहेक अरु कसैले यो मन्त्र दिन सक्दैन। स्वर्गको मालिक बनाउने सबैभन्दा उच्च हुनुहुन्छ उहाँ बाबा। यो भगवान्वाच त ठीक छ- युद्धमा मर्यो भने स्वर्गमा जान्छौ। तर कुन चाहि युद्ध? युद्ध हुन्छन् दुइटै। एउटा रुहानी, दोस्रो जिस्मानी। ती गोली चलाउनेहरूलाई पनि तिमीले ज्ञान दिन सक्छौ। गीतामा पनि छ मन्मनाभव। आफ्ना बाबा र स्वर्गलाई याद गर्यो भने स्वर्गमा जान्छौ। जब संगमयुग हुन्छ तब नै तिमी स्वर्गमा जान सक्छौ। ती हुन् जिस्मानी कुरा, यी हुन् सबै रुहानी कुरा। हाम्रो हो माया माथि विजय प्राप्त गर्ने युद्ध। मर्ने बेला मानिसहरूलाई मन्त्र दिइन्छ। उनीहरू जान्छन् नै मर्नको लागि, त्यसैले तिनीहरूलाई बाबाको सन्देश दिनु पर्छ। एक दिन सरकारले पनि तिमीहरूलाई यो ज्ञान सबैलाई दिनु भन्नेछ। तिमी हौं ईश्वरीय मिशनरी। तिम्रो काम हो धेरै भन्दा धेरैको कल्याण गर्नु। भन, भगवानलाई याद गरौं। अहिले स्वर्ग स्थापना भइरहेको छ भन्ने सुनेर धेरै खुशी हुन्छन्। जो यस कुलका हुन्छन् तिनैले मान्नेछन्। देवताहरूलाई मान्नेहरूले नै यी कुरा बुझ्नेछन्। त्यसैले सबैको कल्याण गर्नु छ। बाबालाई याद गरे विना स्वर्गमा जान सकिँदैन। स्वर्ग स्थापना गर्ने बाबालाई जब याद गर्छौ तब नै कल्याण हुन्छ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- लडाइँ लड्नेहरूले त्यो संस्कार लिएर जान्छन् फेरि लडाइँमा नै आउँछन्। आत्माले संस्कार लिएर जान्छ नि। स्वर्गमा त जान सक्दैन। जसले देशको सेवा गर्छन् उनीहरूलाई फल त मिल्नु पर्यो नि। त्यसैले तिनीहरूको पनि सेवा गर्नु पर्छ, ठूला-बडा मानिसहरूलाई सम्झाउनु पर्छ। तिम्रो प्रभाव देखिने छ। तिमीलाई भन्नेछन् यहाँ आएर भाषण गर्नुहोस्। जसरी मेजरले बाबालाई निमन्त्रणा दिए। जहाँसुकै सम्झाउनको लागि जानु पर्छ। ठूलोलाई सम्झायो भने फेरि सानाहरू धेरै आउँछन्। तर गुरुलाई तिमीले पहिला सम्झायौ भने चेलाहरूले उनको टाउको नै भारी गरिदिन्छन्। फेरि उनलाई निकालेर अर्कोलाई गद्दीमा बसाइदिन्छन् किनकि यो एकदमै नयाँ कुरा छ नि। सारा संसारमा एकजनाले पनि गीतालाई पूरा बुझ्दैन। भन्दछन्- रुद्र ज्ञान यज्ञबाट विनाश ज्वाला प्रज्वलित भएको थियो फेरि के भयो, यो जान्दैनन्। मानिसहरूले केही

पनि जान्दैनन्। यस समयमा सबै तमोप्रधान छन्। क्रिश्चियन पनि क्राइस्ट यहाँ भिखारीका रूपमा छन् भन्दछन्। फेरि भिखारीबाट अमीर कसले बनाउने? सबैका सद्गति दाता त एकै परमात्मा हुनुहुन्छ। त्यसैले तिमी बच्चाहरूले राम्रो संग बसेर सम्झायौ भने धेरैको कल्याण गर्न सक्छौ। बाबा स्वर्गका रचयिता नै पतित-पावन हुनुहुन्छ, त्यसैले उहाँको श्रीमत्तमा चल्नु पर्छ। जो लायक हुन्छ ऊ नै सेवामा निस्कनेछ। स्वदर्शन चक्रको वा मन्मनाभवको अर्थ जसको बुद्धिमा छ, उसलाई नै ब्राह्मण भनिन्छ। ब्राह्मण नबनेसम्म देवता बन्न सकिदैन। प्रजा त धेरै बन्नु छ। त्रेताको अन्तसम्म जो आउनेवाला छन् उनीहरूलाई यो मन्त्र मिल्नुछ। तीर उसैलाई लाग्नेछ जो हाम्रो कुलको हुन्छ। तिम्रो तीर अब धारिलो हुँदै जान्छ। फेरि अन्तमा अति तिखो बाण लाग्नेछ। संन्यासीहरूलाई पनि वाण लागेको थियो नि। फेरि सम्झिएका छन् अवश्य पनि भगवानले नै वाण मार्नुहुन्छ। तिम्रो ज्ञान वाण अब रिफाइन हुँदै जान्छ। मुख्य वाण एउटै छ— मनमनाभव। यथार्थ रीतिबाट सम्झाएको छु— यही संगमयुग हो जहाँ देखि स्वर्ग जान सक्नेछौ। महाभारत लडाइँ पनि सामुन्ने छ। त्यो पनि युद्धको मैदान हो, यो पनि युद्धको मैदान हो। माया माथि विजय प्राप्त गर्नमा मेहनत लाग्छ। साधारण प्रजा पनि धेरै बन्नु छ। जो यस कुलमा आउने वाला होइन उसले याद गर्ने छैन। सेवाको (सर्विस) लागि विचार सागर मन्थन गर्दै रहेमा तिम्रीलाई ज्ञानको प्वाइन्ट आउँछ। त्यो युद्धमा पनि विचार सागर मन्थन चल्छ— यसो गर्यौ भने जित्ने छौ। बुद्धि त चल्छ नि। अभ्यास (प्राक्टिस) पनि गर्छन्। जब सिपालु हुन्छन् अनि मैदानमा लड्न जान्छन्। तिम्रो पासमा धेरै आउँछन्। भगवानको द्वारमा भिड लाग्नु छ, लामखुट्टे सरह आउँछन्। प्रधानमन्त्री वा राजा रानीका अगाडि यति भिड हुँदैन जति भगवानका पासमा भक्तहरूको भिड हुन्छ। फेरि भावनाले आउँछन्। कुनै खराब विचार रहने छैन। यहाँ त निराकार बाबा हुनुहुन्छ नि। त्यसैले समझमा आउँछ भगवानको अगाडि भक्तको भिड हुन्छ, सबैले यहाँ आउनै पर्छ। यहाँ आफ्नो जेड यादगार एकदम एक्युरेट छ। शिवबाबाको पनि चित्र छ, जगतपिता, जगत अम्बाको पनि छ। यो अहिलेको तिम्रो ग्रुप हो— शक्ति सेना को। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) ब्राह्मण सो देवता बन्नको लागि स्वदर्शन चक्रको र मन्मनाभवको अर्थ बुद्धिमा यथार्थ रीति राख्नु पर्छ। सबैलाई लक्ष्य दिने सेवा गर्नु छ।

२) मायामाथि विजय प्राप्त गर्नको लागि विचार सागर मन्थन गरेर ज्ञानको गहिराइमा जानु छ। रत्न निकाल्नु छ।

वरदान:- अनुभवहरूको सम्पन्नताद्वारा सदा उमंग-उल्लासमा रहने मा स्टर सर्वशक्तिमान अधिकारी भव अनुभव सबैभन्दा ठूलो अधिकार हो, हर गुण, हर शक्ति, हर ज्ञानको प्वाइन्टको अनुभवहरूमा सम्पन्न बन्थौ भने अनुहारमा सदा उमंग-उल्लासको चमक देखिन्छ। अब सुन्ने सुनाउने साथ-साथ अनुभवी मूर्त बनेर विशेष पार्ट बजाऊ। अनुभवको अधिकारीले स्वयंलाई सदा भरपुर आत्मा अनुभव गर्छन्। जसरी बीज भरपुर हुन्छ, त्यसैगरी ज्ञान, गुण, शक्ति सबैमा भरपुर हुनाले मास्टर सर्वशक्तिमान अधिकारी बन्छ।

स्लोगन:- अमृतबेला विशेष प्रभु पालनाको वेला हो, यसको महत्त्व बुझेर पूरा लाभ लेऊ।